

Karel Poma in de aanval

“Ik verlaat de verdedigende stelling om resoluut voor een aanvallend beleid te ijveren.”

In *Etcetera* 4 berichtten we over de drastische bezuinigingen in de theatersector. Gezelschappen leveren 20% en meer in. Anderen krijgen 2% toe. Hoe lagen de criteria, vroegen Paul de Bruyne en Luk Van den Dries aan minister Poma.

Karel Poma geeft droge maar wat slappe handjes. En voor de rest is hij een vriendelijke baas die met veel goodwill alle vragen van *Etcetera* beluistert en dan vol verve beantwoordt. Wat niet wil zeggen dat hij op de vragen ingaat. Als elke goede politicus slaagt hij erin hardnekkig zijn eigen opvattingen en vaagheden vast te houden en de kronkels van de *Etcetera*-hersenen niet te volgen. En over theater weet hij niet bijzonder veel. Telkens als hij zijn liberale ideeën concreet wil maken, put hij automatisch uit de sport- en orkesten-doos. Onze gezelschappen moeten hem maar eens wat gratis tickets sturen.

Met een Verhofstadt-enthousiasme verdedigt Poma in het interview enkele liberale heilige koeien. Zonder ironisch besef van de kloof tussen (liberale) dromen en praktische politieke daden. Poma is een equilibrium.

Foto's
Herman Sorgeloos

Volgens welke criteria zijn de bezuinigingen doorgevoerd? Het lijkt allemaal zo willekeurig. Misschien zou je een zekere bevoordeling van de liberale groepen...

“Ja, ik heb dat gelezen.” (Citeert uit *Etcetera* 4): “En hoe blauw zijn de Poma-besluiten...”

“Ik besef wel dat het bedrag dat voorzien is in de begroting '83, 402 milj., aan de te lage kant ligt. Er zal dus via het bijblad een bypassing moeten komen. Ik heb dat reeds in de gemeenteraad van Antwerpen en in de Vlaamse Raad gezegd: er komt bij, maar ik weet nog niet hoeveel.” (Bij het ter perse gaan sprak men van ca. 65 milj.)

“De actuele discussie heeft één groot voordeel, nl. dat het probleem van de theaters gesteld wordt. Wij zullen nu een beleid uitstippelen om te komen tot ‘een normaal, gezond theater’. In de eerste plaats zal mijn adviescommissie per 1 januari opnieuw samengesteld worden. Ik wens geen adviescommissie meer waar van de twaalf leden zes theaterdirecteurs zijn. Dat zijn tenslotte allemaal mensen die betrokken partij zijn, die daar zitten met twee petjes op. Daar hebben enkelen van geprofiteerd om voor eigen zak te zorgen, ten nadele van de anderen.”

Heeft U daar voorbeelden van?

“Ja. Wanneer ik ‘dus hier kijk’ (neemt de tabel in *Etcetera* 4) “Fakkeltheater: 23 milj., TIL: 9 milj., Kroontheater: 6 milj., dat zijn zeer uiteenlopende cijfers voor C-gezelschappen. Dat is een scheve toestand die ik zou willen recht trekken.”

Hoe zal de nieuwe commissie er dan precies uitzien?

“Ons voorstel is om een zo homogeen mogelijke waaier van de verschillende geledingen van het theater daar in op te nemen. Vertegenwoordigers van de A-, B-, C-, D-gezelschappen. Eventueel 1 van de directeurs, 1 van de acteurs... En indien mogelijk gemandateerde mensen. Bovendien zouden we natuurlijk het cultuurpact toepassen.”

“Ook zullen we het theater-decreet moeten wijzigen. B.v. een actrice schrijft mij: ‘Mijnheer de Minister, ik ben full-time verbonden aan een A-gezelschap en ik mag van mijn directeur maar 1 keer optreden, niettegenstaande ik een bekende actrice ben wiens naam iedereen kent in Vlaanderen.’ Toch wordt zij full-time betaald. Dat lijkt mij toch ook geen gezonde toestand.” (Wisten wij veel dat het Yvonne Lex was die die brief schreef...)

“Ten derde wordt in het decreet geen rekening gehouden met een essentiële factor, de toeschouwer. Nu worden de zitplaatsen gesubsidieerd. Ik zou bijna durven zeggen de lege stoelen, als ik stout was. Ik vind dat men ook zou moeten rekening houden met de aanwezige betalende toeschouwers.”

Lege stoelen

Misschien nog even bij de beginvraag terugkomen. Hoe blauw...

“Ik ben nog één ding vergeten: dat ik er voorstander van ben de eigen inkomsten op te drijven en de uitgaven te verminderen. Men beweert dat dit in de theaters die geen café of restaurant uitbaten (waar ik absoluut geen bezwaar tegen heb, wat ik zelfs een goede formule vind, indien na de vertoning ook de acteurs daar aanwezig zijn, wat een soort band kan creëren) een kwaliteitsvermindering zou veroorzaken. Welnu, ik denk dat juist het tegenovergestelde het geval is. Het Israëliësch Filharmonisch orkest b.v. heeft 70% eigen inkomsten. Onze Filharmonie van Antwerpen had vorig seizoen 5%. Die 70% heeft alles met kwaliteit te maken, waardoor ze in het buitenland gevraagd worden tegen een bepaald honorarium.”

“De opening van de KNS in Antwerpen had plaats in een halfgevolde zaal. Enkele dagen later zit diezelfde zaal bomvol wanneer een Duitse groep *Nathan der Weise* speelt in het Duits! Waarom? Kwaliteit!”